

POSTANOWIENIE

Dnia 19 grudnia 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Ryszard Witkowski

w sprawie **R. K.** skazanego z art. 258 § 3 k.k. i innych
po rozpoznaniu w dniu 19 grudnia 2023 r. w Izbie Karnej na posiedzeniu bez
udziału stron w trybie art. 532 § 3 k.p.k.

wniosku obrońcy skazanego w przedmiocie wstrzymania wykonania wyroku Sądu
Apelacyjnego w Lublinie z 11 kwietnia 2023 r. sygn. II AKa 182/21, utrzymującego
w mocy wyrok Sądu Okręgowego w Lublinie z 16 grudnia 2020 r. sygn. IV K 348/17
w części dotyczącej tego skazanego,
na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. *a contrario*

p o s t a n o w i ł:

**nie uwzględnić wniosku i odmówić wstrzymania wykonania
zaskarżonego kasacją wyroku wobec R. K.**

UZASADNIENIE

Sąd Apelacyjny w Lublinie wyrokiem z 11 kwietnia 2023 r. sygn. II AKa 182/21, utrzymał wyrok Sądu Okręgowego w Lublinie z 16 grudnia 2020 r. sygn. IV K 348/17 w części dotyczącej R. K., skazującego go za popełnienie przestępstw:

- z art. 258 § 3 k.k. na karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności (pkt 1.1 wyroku),

- z art. 65 § 1 k.k.s. w zb. z art. 54 § 1 k.k.s. w zb. z art. 91 § 1 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 1 i 5 k.k.s. w zw. z art. 38 § 2 pkt 1 k.k.s. i za to, na podstawie art. 54 § 1 k.k.s. w zw. z art. 7 § 2 k.k.s. w zw. z art. 47 § 1 pkt 1 i 5 k.k.s. w zw. z art. 38 § 1 k.k.s. na karę 2 (dwóch) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości 300 (trzystu) stawek dziennych po 100 (sto) zł każda, orzekając wobec niego również środek karny w postaci ściągnięcia równowartości korzyści majątkowej osiągniętej wskutek tego przestępstwa skarbowego w kwocie 3 255 600 zł (pkt 1.2 wyroku). W konsekwencji, na podstawie art. 39 § 1 i 2 k.k.s. w zw. z art. 20 § 2 k.k.s. w zw. z art. 85 § 1 i 2 k.k., wymierzył mu karę łączną 3 (trzech) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności. Uniewinnił go natomiast od zarzutu popełnienia czynu z pkt III aktu oskarżenia.

Kasację od wyroku Sądu Apelacyjnego wniósł obrońca R. K., zarzucając zaskarżonemu rozstrzygnięciu rażące naruszenia prawa, które mogło mieć istotny wpływ na treść orzeczenia:

- art. 433 § 2 k.p.k. w zw. z art. 457 § 3 k.p.k. (pkt 1 i 2 kasacji)
- art. 457 § 3 k.p.k. w zw. z art. 424 § 1 pkt 1 k.p.k. w zw. z art. 458 k.p.k. (pkt 3 kasacji)

Ponadto w kasacji obrońca zawarł wniosek o wstrzymanie wykonania zaskarżonego orzeczenia wobec jego mandanta.

W odpowiedzi na kasację prokurator wniósł o pozostawienie jej bez rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek obrońcy o wstrzymanie wykonania zaskarżonego kasacją orzeczenia wobec R. K. okazał się bezzasadny.

Na mocy art. 532 § 1 k.p.k., w przypadku wniesienia kasacji, Sąd Najwyższy ma możliwość wstrzymania wykonania zaskarżonego tym środkiem orzeczenia,

jak i innego orzeczenia, którego wykonanie zależy od ewentualnego rozstrzygnięcia kasacji. Przywołana powyżej regulacja procesowa nie formułuje jednak przesłanek, od których uzależnione jest wstrzymanie wykonalności zaskarżonego kasacją orzeczenia przez Sąd Najwyższy. Mając na uwadze zasadę wynikającą z art. 9 k.k.w. niezwłocznej wykonalności prawomocnych orzeczeń, nie ulega wątpliwości, iż możliwość, o której mowa w art. 532 § 1 k.p.k., odnosi się do okoliczności o charakterze absolutnie wyjątkowym.

W zakresie możliwości wstrzymania wykonalności prawomocnego orzeczenia Sąd Najwyższy w niniejszym składzie podziela pogląd utrwalony w orzecznictwie, w którego świetle: „wstrzymanie wykonalności prawomocnego orzeczenia ze względu na swoją wyjątkowość powinno być uzasadnione szczególnymi i jednoznacznymi w swej wymowie okolicznościami prowadzącymi do wniosku, że wykonanie kary przed rozpoznaniem kasacji spowodowałoby dla skazanego zbyt poważne i w zasadzie nieodwracalne następstwa” [postanowienie Sądu Najwyższego (dalej SN) z 23 maja 2022 r. sygn. akt V KK 130/22; podobnie postanowienia SN: z 22 stycznia 2020 r. sygn. akt III KK 5/20; z 18 listopada 2003 r. sygn. akt IV KK 347/03]. Następstwo tego rodzaju mogłoby mieć miejsce w sytuacji, gdy już pobieżna analiza kasacji, nakazuje przewidywać ewentualność jej przyszłego uwzględnienia. Sąd Najwyższy zauważa nadto, iż nadzwyczajny charakter kasacji i związane z nim skutki procesowe zastosowania instytucji przewidzianej w art. 532 § 1 k.p.k., prowadzą do wniosku, że wstrzymanie wykonania orzeczenia może nastąpić, kiedy ewentualność uwzględnienia kasacji jawi się jako wysoce prawdopodobna.

Analiza materiałów postępowania oraz uzasadnienia wniosku obrońcy o wstrzymanie wykonania zaskarżonego kasacją orzeczenia – nie przesądzając w tym miejscu w żadnej mierze końcowej oceny zasadności wniesionych kasacji – w ocenie Sądu Najwyższego w niniejszym składzie, zaistnienia takiej sytuacji nie stwierdza.

Odnosząc się natomiast do sytuacji rodzinnej skazanego i okoliczności związanych ze stanem zdrowia syna skazanego, o których mowa w uzasadnieniu

wniosku, na uwadze należy mieć, iż w orzecznictwie Sądu Najwyższego niejednokrotnie już podkreślano, że powołanie takich okoliczności jako przesłanek wstrzymania wykonania zaskarżonego orzeczenia nie ma zastosowania do rozważanej instytucji. Okoliczności tego rodzaju, jak sytuacja osobista strony (np. stan zdrowia), rodzinna (obowiązek utrzymania rodziny), czy majątkowa (zapewnienie sobie lub rodzinie środków utrzymania), mogą bowiem stanowić podstawę wniosku o odroczenie wykonania kary lub zarządzenie przerwy w jej odbywaniu (zob.: postanowienie SN z 14 czerwca 2023 r. sygn. akt I KK 101/23 i cyt. tam orzecznictwo).

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak w sentencji.

(B.B.)

[ms]